

ციფრული დიპლომატიის აღზევნა: სოციალური მედიის გავლენა
საერთაშორისო ურთიერთობებზე
(რუსეთ-უკრაინის შემთხვევის ანალიზი)

მანანა კაპანაძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერებათა
და ხელოვნების ფაკულტეტზე საერთაშორისო ურთიერთობების მაგისტრის აკადემიური
ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

პოლიტიკის მეცნიერება და საერთაშორისო ურთიერთობები
(საერთაშორისო ურთიერთობები)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ნინო ფავლენიშვილი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი
თბილისი, 2025

განაცხადი

„როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.“

მანანა კაპანაძე

03.06.2025

მადლობა

პირველ რიგში, მინდა მადლობა გადავუხადო ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტსა და საერთაშორისო ურთიერთობებისა და პოლიტიკის მეცნიერებების პროგრამის წარმომადგენლებს, თითოეულ ლექტორს.

განსაკუთრებული მადლობა მინდა გადავუხადო ჩემი სამეცნიერო კვლევის ხელმძღვანელს ქ-ნ ნინო ფავლენიშვილს, რომელიც კვლევის პროცესში მაძლევდა საჭირო მითითებებსა და რეკომენდაციებს, რაც დამეხმარა სამეცნიერო კვლევის სრულყოფაში.

აბსტრაქტი

ნაშრომი იკვლევს, თუ როგორ შეცვალა სოციალური მედიის აღზევებამ ტრადიციული დიპლომატიური პრაქტიკა და იკვლევს ამ ტრანსფორმაციის უფრო ფართო შედეგებს როგორც სახელმწიფო, ასევე არასახელმწიფო აქტორებისთვის საერთაშორისო ურთიერთობებში. კვლევა ფოკუსირებულია ციფრულ დიპლომატიაზე, როგორც საგარეო პოლიტიკისა და სტრატეგიული კომუნიკაციის განვითარებად ფორმაზე, კვლევის განხილვისას ციფრული დიპლომატიის, საზოგადოებრივი დიპლომატიისა და ქსელური მმართველობის თეორიების ფარგლებში.

რუსეთ-უკრაინის ომის მაგალითზე დაყრდნობით, კვლევა აანალიზებს, როგორ იყენებენ სოციალური მედიის პლატფორმებს — როგორიცაა Twitter, Telegram, Facebook და YouTube — მთავრობები, პოლიტიკური ლიდერები, სამოქალაქო საზოგადოების ჯგუფები და ციფრული გავლენიანი პირები ნარატივების ფორმირებისთვის, მხარდაჭერის მობილიზებისა და დიპლომატიური ჩართულობის ხელახალი განსაზღვრის მიზნით. ნაშრომი ასევე იკვლევს ამ პლატფორმების ორმაგ როლს — გამჭვირვალობის ხელშეწყობისა და პროპაგანდის გავრცელების შესაძლებლობის თვალსაზრისით — და განიხილავს მათ გამოყენებას „რბილი ძალის“, კრიზისული კომუნიკაციისა და ჰიბრიდული ომის კონტექსტში.

კვლევა იყენებს თვისებრივ მიდგომას, აერთიანებს ლიტერატურის მიმოხილვას შემთხვევის შესწავლის ანალიზთან, რათა უპასუხოს ცენტრალურ კითხვებს: რამდენად აქვს გავლენა სოციალურ მედიას ტრადიციული დიპლომატიური პრაქტიკის ტრანსფორმაციაზე - როგორ იყენებენ უკრაინა და რუსეთი სოციალურ მედიას ომის დროს ციფრული დიპლომატიის წარმართვისა და გლობალური ნარატივების ფორმირებისთვის? და რა შედეგები მოაქვს ამ ცვლილებას სახელმწიფო და არახელმწიფოებრივი აქტორებისთვის (ინფლუენსერები, ტექნოლოგიური კომპანიები და ტრანსნაციონალური ადვოკატირების ქსელები) საერთაშორისო ურთიერთობებში/ციფრული დიპლომატიის ფორმირებაში? - რა ინსტიტუციური, იურიდიული და პოლიტიკის განმაპირობებელი გამოწვევები ჩნდება სოციალური მედიის გამოყენებისას დიპლომატიურ და კონფლიქტურ კომუნიკაციაში?

დასკვნები ადასტურებს ჰიპოთეზებს, რომ სოციალური მედია ახდენს დიპლომატიური კომუნიკაციის დეცენტრალიზაციას, აძლიერებს არასახელმწიფო აქტორებს და თანამედროვე კონფლიქტურ სცენარებში ახალ შესაძლებლობებს ქმნის.

საკვანძო სიტყვები: ციფრული დიპლომატია/სოციალური მედია, რუსეთ-უკრაინის ომი, სახელმწიფო/არასახელმწიფო აქტორები, ჰიბრიდული ომი.

Abstract

This paper examines how the rise of social media has transformed traditional diplomatic practices and explores the broader implications of this transformation for both state and non-state actors in international relations. The research focuses on digital diplomacy as an emerging form of foreign policy and strategic communication, examining the research within the framework of theories of digital diplomacy, public diplomacy, and networked governance.

Drawing on the example of the Russia-Ukraine war, the study analyzes how social media platforms—such as Twitter, Telegram, Facebook, and YouTube—are being used by governments, political leaders, civil society groups, and digital influencers to shape narratives, mobilize support, and redefine diplomatic engagement. The paper also explores the dual role of these platforms — in terms of promoting transparency and the ability to disseminate propaganda — and discusses their use in the context of “soft power,” crisis communication, and hybrid warfare.

The study uses a qualitative approach, combining a literature review with case study analysis, to answer the central questions: To what extent are social media transforming traditional diplomatic practices? How do Ukraine and Russia use social media to conduct digital diplomacy and shape global narratives during war? And what are the implications of this shift for state and non-state actors (influencers, technology companies, and transnational advocacy networks) in international relations/the shaping of digital diplomacy? - What institutional, legal, and policy challenges arise when using social media in diplomatic and conflict communication?

The findings support the hypotheses that social media decentralizes diplomatic communication, empowers non-state actors, and creates new opportunities in contemporary conflict scenarios.

Keywords: digital diplomacy/social media, Russia-Ukraine war, state/non-state actors, hybrid warfare.